



Messun saarna – myös kerrattavaksi kotihartaudessa
Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa

2. sunnuntain Loppiaisesta, 18.1.2026



Pyhäpäivän aihe

Liturginen väri	Jeesus ilmaisee Jumalallisen voimansa
Alttarikynttilöitä	Vihreä
Päivän Psalmi	2 alttarikynttilää
Vanhan Testamentti	Psalmi 105, Luterilaisia virsiä, sivu 421
Epistolateksti	2. Mooseksen kirja 17:1–6
Evangeliumi	Ilmestyskirja 22:16–17
	Johannes 4:5–26

Virret

Alkuvirsi	305	Jeesus ruokit Sanallasi
Kiitosvirsi	126	Me kiitämme Sinua
Saarnavirsi	382	Sinuhun turvaan
Uhrivirsi	299b	Ei mikään niin voi virvoittaa
Ehtoollisvirret	749, 831, 747	Tulkaa te, On sydämeni, Sinua Jeesus
Päätösvirsi	854	Nyt tulkaa kaikki

Kollehtarukous

Kaikkivaltias, iankaikkinen Jumala, Taivaan ja maan Herra. Kuule armollisesti kansasi rukous. Anna meidän nauttia rauhaasi kaikkina elinpäivinä. Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme kautta. Aamen.

Saarnateksti 2. Mooseksen kirja 17:1–6

Saarnan aihe Herra asuu Sanassaan

Saarnan maisema

Jumalalla on tapana yllättää ihminen. Näin kävi samarialaiselle naiselle. Hän oli kaikkea muuta kuin varautunut Jeesuksen kohtaamiseen. Käytiin siunattu vuoropuhelu, mentiin suoraan asiaan. **”Hän, joka oli täynnä armoa ja totuutta”** (Johannes 1:14) kohtasi syntisen ihmisen, paljasti synnin ja ilmoitti armon. Mitä parempaa voisikaan kenellekään tapahtua? Syntinen nainen, niin kuin jokainen meistä, on tuonut Jumalan Pojalle vain orjantappurakruunun ja väkevää synnin etikkaa. Jeesus on tuonut meille, ja yhä tuo, syntiemme anteeksiantamuksen, armon ja laupeuden. Samalla tavalla tapahtuu vielä tänäänkin; Herramme Jeesus Kristus kohtaa meidät Sanassaan, koska Hän asuu siinä! Armossaan Hän avaa uuden kappaleen elämässämme. Tuon uuden elämäkappaleen nimi on Jumalan tunteminen ja Jumalan lapsena eläminen, josta on poissa teeskentely ja itsensä korottaminen, johon ei mahdu synnin tekemisen jatkaminen. Jeesus sanoo tästä uudesta elämästä: **”Minä olen tullut, että heillä olisi elämä ja yltäkylläisyys.”** (Johannes 10:10)

Päivän Vanhan Testamentin tekstissä kansa oli noin viikkoa aikaisemmin lähtenyt Egyptistä, ja oli saanut ylen ihmeellisen pelastuksen, kun Egyptin armeija ollessa takana ja Kaislameri edessä, Herra avasi Sanallaan Mooseksen sauvan kautta meren kansan eteen, vaikka aluksi näytti, ettei ole mitään



ulospääsyä varmasta tuhosta. Jumala oli jälleen osoittanut, että **"Herra sotii teidän puolestanne, ja te olkaa hiljaa."** (Exodus 14:14) Mutta Jumalan armon teot eivät päättäneet tähän; Hän antoi, kansan vaellettua 3 päivää erämaassa ilman uutta vesilähdettä, heille vettä kalliosta. Tapahtumat osoittavat, kuinka nopeasti Jumalan seurakunta voi unohtaa Jumalan suuret armoteot, katkeroitua ja napista Elävää Jumalaa vastaan. Näin tapahtuu kovin usein sinun ja minun elämässä. Exoduksen yhtymäkohta päivän evankeliumiin on siinä, että molemmissa Kristus astuu syntisen kansan keskelle. Vanhan Testamentin tekstissä Kristus, ennen lihaan tuloaan, vaeltaa kansan kanssa pilven- ja tulenpatsaassa, ja asettuu heidän eteensä: **"Katso, Minä seison siellä sinun edessäsi kalliolla Hoorebin luona; lyö kallioon, ja siitä on vuotava vettä"** (Exodus 17:6) Evankeliumissa Jeesus on ihmiseksi syntyneenä Jumalan Poikana paikalla, ja sanoo samarialaiselle naiselle: **"Anna Minulle juoda"** (Johannes 4:7 ja **"Joka juo sitä vettä, jonka Minä hänelle annan, se ei ikinä janoa."** (Johannes 4:14)

Tekstimme pääkohdat

1.1 Kansa riiteli Moosesta vastaan (Exodus 17:2–3)

Vanhan Testamentin kirkko vaelsi erämaassa. Ei ollut näköpiirissä, että saataisiin elämälle elinehtona olevaa raikasta vettä juotavaksi. Kansa alkoi riidellä Moosesta vastaan, ja vaati, että Mooseksen oli toimitettava vettä tällä kansalle, jonka määrä ylitti miljoonan. Vaatimus oli, että piti löytää arviolta kymmenen miljoonaa litraa vettä jostakin, joka riittäisi vain yhdeksi päiväksi. Vertailun vuoksi voimme sanoa, että Loimaan kaupungin vedenkulutus on vuorokaudessa arviolta vähän alle kaksi miljoonaa litraa. Mooses sanoi: **"Miksi riitelette minua vastaan? Miksi kiusaatte Herraa?"** (Exodus 17:2) Vaikka kansa oli jo nähnyt suunnattoman määrän Jumalan ihmeitä, eivät ihmeet olleet uudistuneet heitä uskonelämässään. Vain Jumalan armo Kristuksessa voi ankkuroida ihmisen elävään uskoon, Jumalan pelkoon, ja rakastamaan Jumalaa. Vain oman syntisyyden käsittäminen ja syntisenä Jumalan tykö rientäminen, voi antaa levon ja rauhan ihmiselle. Tässä on vakava opetus myös meidän aikamme kristillisyydelle: moni etsii suuria ihmeitä ja tunnustekoja, mutta nehän eivät juurruta ketään Kristukseen. Jumalan tunteminen tapahtuu armovälineiden, Sanan ja sakramenttien kautta.

1.2 Mooseksen huuto (Exodus 17:4)

Mooses näki, Jumalan armosta, asian oikean luonteen: kansa kiusasi Elävää Jumalaa. Se tarkoitti sitä, että kansa eli epäuskossa ja kylvi epäuskon siementä keskuudessaan. Kuinka nopeasti voikaan kiitollisuus Jumalan hyvistä töistä vaihtua kapinaan Jumalaa vastaan. Kuinka nopeasti epäuskon ja valheen siemen saakaan sijaa ihmissydämessä, sen tekin hyvin tiedätte. Hyökkäys Moosesta vastaan oli suoranainen hyökkäys Jumalaa vastaan, sillä Vanhan Testamentin kirkko oli Jumalan perustama, Jumalan synnyttämä ja Jumalan kaitsema; Mooses oli vain syntinen mies, tosin Jumalaa pelkäävä ja rakastava, jonka Elävä Jumala oli asettanut armonsa ja totuutensa välikappaleeksi.

1.3 Herran vastaus (Exodus 17:5–6)

Jumalan Sana Moosekselle oli yksinkertaisen selkeä: **"Mene kansa edellä ja ota mukaasi muutamia Israelin vanhimpia. Ja ota käteesi sauva, jolla löit Niilivirtaa, ja mene. Katso, Minä seison siellä sinun edessäsi kalliolla Hoorebin luona."** (Exodus 17:5–6) Oliko Jumalan neuvo Moosekselle liian yksinkertainen? Ei ollut, sillä Jumalan kansalla, Mooseksella ja seurakunnan paimenilla on aina ollut vain yksi matkasauva, Jumalan Sanan lupaus. **"Jumalan lupaukset ovat käskyjä, joiden täyttämiseen Hän itsensä velvoittaa"** ja **"Jumalan Sanan lupaukset ovat pyhiinvaellussauvamme uskon kädessä, sen uskon, joka on Jeesuksen uskoa."** Oli siis kuljettava Sanan ja lupauksen mukaan.



2 Sanan soveltaminen omaan elämäämme

2.1 Herra Jeesus Kristus asuu Sanassaan (Exodus 17:1–7)

Mooses sai merkillisen käskyn ”**Mene kansa edellä ja ota mukaasi muutamia Israelin vanhimpia. Ja ota käteesi sauva, jolla löit Niilivirtaa, ja mene. Katso, Minä seison siellä sinun edessäsi kalliolla Hoorebin luona.**” (Exodus 17:5–6) Hänellä ei ollut suurta neuvonantajien joukkoa, ei tukijoukkoja (sillä Israelin vanhimmatkin olivat epäuskon vallassa). Mooses meni Hoorebin vuoren kallion äärelle vain Jumalan Sanan, lupauksen, varassa! Mooseksella oli oikeastaan toinenkin henkilö mukanaan, sillä Herrahan sanoi: ”**Katso, Minä seison siellä sinun edessäsi kalliolla Hoorebin luona**” (Exodus 17:6) Herra itse lupasi olla paikalla ja Hän totisesti oli. Herran Sanan kautta pelkkä kallioon sauvalla lyöminen tuotti nuo miljoonat litrat vettä erämaassa. Ja kukapa uskaltaisi väittää, etteikö kalliosta Jumalan Sanan käskystä virrannut vesi ollut olisi todistus Kristuksesta, siitä Elämän Veden lähteestä, joka kumpuaa langenneen ihmisen kivikovasta kalliosta iankaikkiseen elämään! Sanoohan apostoli: ”**He joivat hengellisestä kalliosta, joka heitä seurasi; ja se kallio oli Kristus.**” (1. Korinttolaiskirje 10:4) Siis Herra Kristus asettui kalliolle pilvenpatsaassa, ja sitten Moosen löi kalliota sauvallaan Hänen käskystä. Sinunkin kivikova turmeluksen sydämesi tarvitsee Jumalan Sanan sauvasta kuolettavan iskun synnintunnon heräämiseen, niin että, evankeliumi, syntien anteeksiantamus Jeesuksessa, saa synnyttää pelastavan uskon ja se vesi, joka pulppuaa iankaikkiseen elämään.

Rakkaat ystävät, Herra asuu Sanassaan, kaikissa armonvälineissään, vielä tänäkin päivänä. Ripissä sinä saat Jumalalta synnit anteeksi; Herra Jeesus siis seisoo edessäsi ikään kuin kalliolla, ja Hänen käskystään, omatuntosi puhdistuu, kun Hänen veriansionsa vuotaa sen yli niin kuin vesi kalliosta. Sanan saarnassa Herra Jumala puhuu sinulle, ikään kuin kalliolla seisten. Samankaltaisella arvovallalla Hänen Sanansa voimallisesti tuo esiin sydämesi syntiturmeluksen, ja erityisesti veriansionsa täydellisyyden syntiesi sovituksiksi. Jeesuksen veri on kuin nousuvesi, joka peittää kaiken syyllisyyden, sillä erotuksella, että Jeesuksen veren puhdistavassa voimassa ei ole laskuvettä. Vielä Herra Jeesus seisoo niin kuin kalliolla, kun Hän ravitsee kuolemattoman sielusi ruumiinsa ja verensä aterialla. Hän on todellisesti läsnä ehtoollisessaan, ja sinä saat syntiesi anteeksiantamuksen vahvaksi vakuudeksi Hänet itsensä. Vielä pyhässä kasteessakin Jeesus seisoo niin kuin kalliolla erämaassa, ja on ottanut sinut sisälle Jumalan valtakuntaan: sinut, joka olit perisyntien tähden pimeyden ja saatanan valtakunnassa. Rakkaat ystävät, näettekö, että Kolmiyhteinen Jumala asuu Sanassaan?

2.2 Herra on meidän keskellämme (Exodus 17:7)

Tekstimme päättyy sanoihin: ”**Ja antoi sille paikalle nimen Massa ja Meriba, sen tähden, että israelilaiset siellä riitelivät ja kiusasivat Herraa sanoen: Onko Herra meidän keskellämme vai ei?**” Epäusko kyseenalaistaa Jeesuksen läsnäolon armonvälineissä. Mutta evankeliumi sanoo: ”**Usko ainoastaan.**” (Markus 5:36) Myös profeetta Sefanja vakuuttaa näin: ”**Älä pelkää Siion, älkööt kätesi hervotko. Herra, sinun Jumalasi, on sinun keskelläsi, Sankari, joka auttaa. Hän ilolla iloitsee sinusta, Hän on ääneti, sillä Hän rakastaa sinua, Hän sinusta riemulla riemuitsee.**” (Sefanja 3:16–17) Rakas ystävä, kuka on tämä sinun Sankarisi? Psalmissa sanotaan: ”**Minä olen pannut avun Sankarin käteen.**” (Psalmi 89:20) Herra Jeesus Kristus on sinun Sankarisi. ”**Jeesus Kristus on tullut meille viisaudeksi Jumalalta ja vanhurskaudeksi ja pyhitykseksi ja lunastukseksi.**” (1. Korinttolaiskirje 1:30) ”**Kaikki ovat syntiä tehneet ja ovat Jumalan kirkkautta vailla ja saavat vapaana lahjana vanhurskauden Hänen armostaan sen lunastuksen kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa.**” (Roomalaiskirje 3:23–24)

Harri Lammi, pastori, V.D.M. Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa / Pyhän Sanan luterilainen seurakunta, Forssa